

Katoliški

GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 41466	Letna naročnina, Italija Lir 28.000 Letna inozemstvo Lir 40.000 Letna inozemstvo, USA dol. 39 Poštno čekovni račun: šte. 11234499
---	--

Leto XXXVIII. - Štev. 28 (1908)

Gorica - četrtek, 10. julija 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Počitnice in njih problemi

Začele so se počitnice tudi pri nas: z njimi je združeno kopanje po italijanskih in jugoslovanskih plažah. Nekateri so mnenja, da je med počitnicami vse dovoljeno: predrzna vožnja po cesti, nedostojna obleka in pri morju celo golota. Toda človek ni svoboden, kadar ugodi svoji poželjivosti, ampak ko premaga svoje nagone.

Neki italijanski sodnik je odločil, da razgaljene prsi niso nedostojne, torej je topless dovoljen. Drugi so mnenja, da predstavljajo take kopalke najboljšo spolno vzgojo. Toda poznati razne dele človeškega telesa ne pomeni še biti pravilno vzgojen. Ponujanje lahkih užikov ni še sreča.

Ce našim otrokom nimamo drugega ponujati kakor razkazovanje golote, se nimamo čuditi, da išče naša mladina pozabo za nerešene probleme, ki jo tarejo, v spolnem izživljanju in mamilih. Ce je vse dovoljeno, tudi najslabše, bomo imeli samo mehkužneže, ljudi brez idealov in brez poštenosti. Mislim, da ni zadosti, da sodnik nekaj dovoli in postane to cvtomatično dobro. Kakšno spoštovanje bo sin čutil do matere in do žene na sploh, ki se mu razkazuje tako, da o intimnosti ni ne duha ne sluha.

Goloto že dolgo zagovarjajo tako v kapitalističnih kakor v komunističnih državah, ker se držijo materializma v vseh odtinkih. A če smo kristjani sol zemlje, ne smemo in ne moremo zagovarjati takega obnašanja na naših plažah.

Cas bi bil, da pride do spremembe čimprej, da nas ne bo teplo v prihodnjih letih. Švedska nas v tem primeru lahko marsikaj nauči. Ni moderen tisti človek, ki posnema tudi najslabše, kar opaža pri drugih, ampak tisti, ki izboljša, kar so drugi iznašli, najsi bo v tehničnem kakor v moralnem področju. Nihče nima pravice pohujšati naših otrok in kvariti naše mladine.

R. B.

Nova avtocesta »Alpe-Adria«

V četrtek 3. julija je bila izročena prometna nova avtocesta, ki odslej povezuje Srednjo Evropo z našo deželo. Gradili so jo po odsekih. Prvi, nižinski del Videm-Karnija so začeli graditi konec leta 1973; dolg je 43 km ter je bil odprt 27. julija 1979. Drugi odsek, dolg 15 km, od Karnije do Kluž (Chiusaforte) je bil odprt lani v maju. Tretji odsek v dolžini 42 km do avstrijske meje pa je bil končan te dni. Dela so stala 1.420 milijard lir. Vseh predorov je 18 v skupni dolžini 22,2 km, mostov in viaduktov pa je 49 v skupni dolžini 19,4 km. Cesta je pravi tehnološki bisser, na katerega so graditelji upravičeno lahko ponosni.

Otvoritveni svečanosti sta bili dve: domača na izstopni postaji v Ukvah, kjer je župan spomnil na sožitje treh narodnostnih skupnosti, ki žive v teh krajih. Spregovorila sta tudi predsednik deželne vlade Biasutti in minister za javna dela Nicolazzi, videmski nadškof Battisti pa je poudaril povezavo med narodi, ki jo utrjuje tudi nova cesta.

Osnrednja svečanost je bila na mejnem prehodu Vrata (Thörl). Ta prehod je v celoti na avstrijskem državnem ozemlju, ker prej ni dovolj prostora za vse namenske zgradbe. Tu sta cesto odprla novi avstrijski kancler Vranitzky in predsednik italijanske vlade v ostavki Craxi, ki sta se nato pogovarjala na samem kar poldrugo uro. Na slovesnosti je bil tudi predsednik slovenske republiške vlade Dušan Sinigoi.

★

Generalni tajnik Združenih narodov Pérez de Cuellar se je dva dni mudil v Rimu na uradnem obisku in se obenem udeležil sklepne razprave na mednarodni konferenci o dialogu kot splošnem temelju miru. Osebo je podal mračno sliko o sedanjem položaju v svetu. Srečal se je tudi s predsednikom države Cossigo. Pogovorom je prisostvoval zunanji minister Andreotti.

Papeževih sedem dni po Kolumbiji

V zgodnjih popoldanskih urah (v Italiji je bila ura že deset zvečer), je sv. oče v ponedeljek 1. julija pristal na letališču v Bogoti, prestolnici Kolumbije, kjer sta ga sprejela sedanji predsednik Betancur in novoizvoljeni Barco, ki ga bo nasledil 7. avgusta.

RAZNA SREČANJA

Po običajnih pozdravih se je papež podal v stolnico, kjer so ga čakali škofje, duhovniki, bogoslovci in redovniki. Janez Pavel II. jim je priporočil, naj se držijo pri oznanjanju božje besede nauka cerkvenega učiteljstva, vsi pa naj študirajo s posebno pozornostjo odloke zadnjega koncila, zlasti pa naj se seznanijo s socialnim naukom Cerkve.

Se isti večer se je sestal z državnim poglavarjem Betancurjem. V svojem nagovoru je podčrtal zanimivo misel, da bi marsikdaj ne prišlo do krvavih revolucij, če bi odgovorni o pravem času nastopili z učinkovitimi reformami. Betancur je sv. očeta nato spremljal ves čas do njegovega odhoda iz mesta Barranquilla ob Karibskem morju na otočno državo Sto. Lucio.

Drugi dan bivanja se je papež sestal med drugim s škofi na letnem zasedanju koordinacijske komisije škofovske konference za Latinsko Ameriko. Sestal se je tudi s člani diplomatskega zbora in podčrtal, da bodo njihova prizadevanja toliko cenjena, kolikor bodo utrjevala mir v svetu. Obsodil je nasilje, ki ni vredno človeka. Mir sloni na človekovem bratstvu, zato predpostavlja spoštovanje človekove osebe in njegovih neodtujljivih pravic.

Pri maši na prostem — udeležilo se je je pol milijona ljudi — je dejal, da človekov razvoj ovirajo nasilje, negotovost, prekupevanje z mamili, nepoštena razdelitev dobrin in beg kapitala v tujino, ko bi ga potrebovala domovina. Gverilce pa je pozval, naj odložijo orožje in »energijo, ki jo večjejo na ideale socialne pravičnosti, raje usmerijo k bolj plodni dejavnosti«. Obenem je povezal terorizem z gospodarsko politiko močnih držav, ki zanemarijo socialno pravico, kajti revni narodi ne morejo plačevati neznosne družbene cene zato, da drugi živijo v izobilju. Potrebna je mednarodna solidarnost tudi za ureditev dolgov, ki jih ima kaka država v tujini.

Tudi mladim je papež na posebnem srečanju — prišlo jih je 60.000 — naslovil poziv, naj se ne dajo zavesti od mamil, spolnosti in uživanja alkohola. Prav tako naj ne prisluhnejo tistim, ki vidijo edino rešitev vseh socialnih problemov v nasilju ter končajo v absurdnem spopadu brata zoper brata ter pri tem popolnoma pozabijo božji zakon in temelje človeške pravičnosti.

Pred odhodom iz kolumbijske prestolnice je papež želel pozdraviti še tiste, ki živijo v barakah na robu mesta. V parku »El Tunal« je spregovoril zbrani množici in se izrekel solidarnega z njihovim težkim položajem.

Drugo veliko mesto, ki ga je sv. oče obiskal, je bilo Cali z enim milijonom prebivalcev. Tu je med mašo kronal podobno Matero božje de la Merced, pridigo pa posvetil evangelijskemu poslanstvu družine.

NA POTRESNEM PODROČJU

Tudi se je podal v mesto Popayan, ki ga je silen potres porušil 31. marca 1983. V tej škofiji živi kar 12,3% Indijancev, zato jim je spregovoril o pomenu ljudske pobožnosti, ki pa ne sme biti samo nekaj zunanjega, kajti to lahko pripelje do fatalizma ali pojavov magije.

V kraju Tumaco na meji z Ekvadorjem pa je hotel poudariti pomen 500-letnice evangelizacije Latinske Amerike. Opozoril je na misijonsko poslanstvo Cerkve, v kateri je bila ta zavest vedno silno močna.

Konec tedna je papež obiskal območje, ki ga je lani 14. novembra prizadel silni izbruh ognjenika Nevado del Ruiz; gmote blata so nato popolnoma prekrile mesto

Armero in povzročile smrt 23.000 oseb. Papež se je v nekdanjem Armeru ustavil le za kratek čas; srečanje s prebivalstvom pa je imel v kraju Chinchiná na drugi strani ognjenika in tam izrekel posebno, od njega sestavljeno molitev.

V MESTU MEDELLIN

Glavnino tega dneva pa je preživel v mestu Medellinu s tremi milijoni prebivalcev. Mesto večne pomladi, orhidej, pa tudi prekupevanja z mamili. S tega kraja je pozval razvite države in narode k solidarnosti in družbeni pravičnosti. Premagati je treba težnjo po zgolj lastnem blagostanju in poiskati stvarne in uspešne rešitve za probleme, ki predvsem tarejo najbolj slabotne sloje.

V Medellinu se je Janez Pavel II. sestal tudi s kulturniki, na letališču pa je opravil pred 800.000 udeleženci sv. daritev, med katero je posvetil 92 diakonov, med njimi dva iz Nikaragve. Pridigo je posvetil veličini uradnega duhovništva.

Na koncu maše je izrazil svojo veliko žalost nad izgonom škofa Vega iz Nikaragve. »Ta neverjetni dogodek me je globoko prizadel, saj spominja na temna obdobja, o katerih smo mislili, da so že mino. Odgovorne vabim, naj razmislijo o težki odgovornosti za take odločitve, ki so v nasprotju z izjavami o miroljubnem in spoštljivem sožitju države s Cerkvijo.«

J. K.

Prijave za obisk verouka v šoli

Razne raziskave kažejo, da se je izredno visoko število staršev in dijakov odločilo za obisk verouka v šoli. Odstotek staršev znaša po teh anketah 88,6, odstotek dijakov od 14. do 19. leta pa 81,7. Razlogi za obisk verouka pa so precej različni, vendar je precej visok odstotek tistih, ki želijo spoznati duhovne vrednote, božjo besedo. Razveseljivo je dejstvo, da se je kljub nasprotni propagandi toliko staršev in dijakov odločilo za veroučno uro.

List beneških Slovencev »Dom« poroča, da so odklonili verouk v šoli v beneških dolinah samo starši enega otroka v otroškem vrtcu in dveh otrok v osnovni šoli.

★

Levičarski sandinistični režim v Nikaragvi vedno bolj ostro nastopa proti katoliški Cerkvi. 28. junija je bil izgnan iz države ravnatelj zaplenjene škofijske radijske postaje msgr. Bismarck Carballo kot odgovor na povečanje pomoči severnoameriške vlade nikaragovskim gverilcem, 3. julija pa je ista usoda zadel podpredsednika domače škofovske konference msgr. Antonia Vega, češ da je v ZDA blatil sandinistično revolucijo. Na izjave msgr. Vega da se je skliceval predsednik Reagan, ko je utemeljil svojo zahtevo po večji podpori protisandinističnim borcev.

Predsednik italijanske republike je poveril predsednika senata Fanfanija, naj poizve, kako bi se dalo rešiti sedanjo vladno krizo. Vladna kriza se je vsekakor

Bratsko srečanje po 40-letih

V torek 1. julija so se v bivšem centralnem bogoslovnom semenišču v Gorici zbrali nekdanji bogoslovci, sedaj duhovniki in tudi škofje. Prišli so iz vseh škofij, ki so do leta 1947 pošiljale bogoslovce v to semenišče; te škofije so: goriška, tržaška, sedanja koprška, poreško-puljska, reška in krška. Gorica je bila posebno za časa stare Avstrije cerkveno središče za vse omenjene škofije, ki so pošiljale svoje bogoslovce v Gorico, kjer je bilo Centralno bogoslovno semenišče, kot se je uradno imenovalo.

Srečanje je bilo res bratsko, saj so se sešli bivši sošolci, ki se nekateri niso več videli od končanih bogoslovni študij. Kako so si želeli to snidenje, je pričalo število udeležencev: okoli sto po nekaterih računih. Med udeleženci sta bila dva škofa, ki sta študirala v Gorici, msgr. Josip Pavličič z Reke in Anton Bogetić iz Poreč-Pulja. Odsoten je bil nadškof Josip Uhač, sedaj papeški nuncij v Bonnu (Zah. Nemčija), ki je poslal prisrčne pozdrave. Na žalost ni več med živimi msgr. Petra Cokolina, ki je prav tako bil sošolec številnih udeležencev.

Druga žalost je bila novica, ki so jo prinesli udeleženci s Koprščine. Prejšnje popoldne se je Rudi Zgur, župnik v Ospu, z motorčkom peljal k sosedu Lojzetu Kocijančiču, da se domenita, kako se bosta naslednji dan skupaj peljala z avtom v Gorico. Toda na poti je vanj zadel nemški avto in ga do smrti povozil.

Po tej žalostni novici se je začelo somaševanje v cerkvi sv. Karla, ki so jo udeleženci videli vsjo prenovljeno in osveženo. Somaševanje je kot gostitelj vodil nadškof A. V. Bommarco ob asistenci obeh škofov Pavličiča in Bogetića; somaševali so skoro vsi prisotni duhovniki. Med mašo je msgr. Bommarco izrekel dobrodošlico vsem in poudaril pomen skupne vzgoje v goriškem semenišču, kjer so bili zbrani bogoslovci iz tako velikega števila škofij, govorili so slovensko, italijansko, furlansko in hrvaško, uradno pa latinsko. Saj je uradni jezik bila latinščina, v kateri so se vršila vsa predavanja. Sebe po zadnji vojni so začeli predavati v živih jezikih. Pod Avstrijo je pa bil nekako drugi uradni jezik nemščina; vendar so bogoslovci občevali med seboj vsak v svojem jeziku ter tako po štirih letih izšli bolj ali manj kot poliglotti, saj so poznali vsaj

osnove jezikov, ki so se v semenišču govorili. Vzajali so se za službo Cerkvi, istočasno pa gradili tudi edinstvo v raznolikosti. Raznolikost jezikov, kultur in običajev je ravno na prostoru nekdanje goriške metropolije tako zelo značilna kot malokje drugje.

Po maši so se udeleženci zbrali v auditoriju »L. Fogar«. Tu jih je najprej pozdravil škof. Pavličič. Začel je v perfektni slovenščini. Povedal je, kako je leta 1925 prišel v Alojzijevešče iz svoje Istre, da se pripravi na sprejem v Gimnazijo. »Tako hudo mi je bilo,« je dejal, »da bi se peš vrnil domov, če bi mogel.« Toda prebolel je prvo domotožje in se v Alojzijevešču kar dobro počutil. Hvaležno je omenil ravnatelja prof. Jožka Bratuža, kateheta prof. Filipa Terčelja ter msgr. Ličena. Gre za tri može, ki so takrat oblikovali mladino v Alojzijevešču, ki je imelo do 80 dijakov. Msgr. Pavličič je nadaljeval v hrvaščini in zaključil v italijanščini. Bil je živ dokaz, kako se je nekoč živelo in govorilo v goriškem semenišču. Kot bogoslovec se je namreč vrnil v Gorico, kjer je zaključil bogoslovje.

Dekan Srečko Šuligoj, član odbora, ki je pripravil to srečanje, je predal besedo prof. L. Tavanu. Ta je na kratko orisal zgodovino Centralnega bogoslovnega semenišča v Gorici. Začetno jedro je bilo bogoslovje prvega nadškofa Attemsa leta 1756. Ker je cesar Jožef II. to bogoslovje zaprl, se je obnovilo leta 1818 kot Centralno bogoslovje za Primorsko, Istro in otoke, tj. za škofije, ki so tvorile goriško metropoli. Semenišče je vršilo svojo vlogo vzgoje novih duhovnikov do leta 1947, ko je nova državna meja odtrgala od Gorice večji del nekdanje Primorske in Istre. Ker ni bilo več zaledja, je poslopje spremenilo svoje namene; prenovili so ga in v njem namestili knjižnico ter razne škofijske ustanove in verske organizacije. Jeseni bo v njem začela s poukom tudi nova škofijska gimnazija.

Prof. Tavano je navedel razne zanimivosti iz zgodovine bogoslovja. Tako npr., da je tu doštudiralo okrog 2.400 duhovnikov, da je med njimi bilo 28 škofov in nadškofov. Saj je večina škofov ilirske (goriške metropolije) vedno prihajala iz goriškega bogoslovja: tu so ali študirali ali bili profesorji. Nekaj zadnjih: A. Mahnič na Krku, za njim J. Srebrnič, sedaj Pav-

zapléta, kajti socialisti ne sprejemajo predloga demokristjanov, da lahko ostane Craxi predsednik vlade do konca zakonodajne dobe le v primeru, če PSI pristane na zavezništvo sedanjih petih strank vladne povezave tudi za prihodnjo zakonodajo, a predsednik vlade bi zopet moral biti demokristjan.

V glavnem mestu Malezije v Kuala Lumpuru so izvršili z obešenjem smrtno obsodbo nad dvema avstralskima državljanoma, ki so ju leta 1983 aretirali, ko sta skušala prodati 180 gramov heroína. Obsodili so ju na smrt na podlagi zakona iz leta 1982, po katerem doleti smrtna kazen vsakogar, ki ima pri sebi več kot 15 g heroína ali morfija, 400 g marihuane ali 1.000 gramov opija. Zaman so avstralske oblasti, pa tudi britanska ministrska predsednica Thatcherjeva in ustanova Amnesty International posredovale za krivca.

V Manili, prestolnici Filipinov, se je ob odsotnosti predsednice Corazón Aquino in podpredsednika Laurela ob navzočnosti 8.000 pristašev bivšega predsednika Marcosa 76-letni Arturo Tolentino razglasil za zakonitega predsednika države, češ da mu pritiče po Marcosovem odstopu predsedniško mesto, ker da je bil skupaj z Marcosom letos v februarju izvoljen za podpredsednika države. V svojem poizkusu priti na oblast pa je Tolentino ostal osamljen, ZDA pa so dale izjavo, da še naprej podpirajo sedanjo predsednico, čeprav je prišla na oblast po revolucionarni poti.

lišič in Bogetić, Fogar in Santin, Sedej in pred njim Jordan v Gorici, zadnji Peter Cocolin.

Goriško bogoslovje so vodili odlični ravnatelji, med njimi največ Slovenci; učili so priznani profesorji, ki so bili iz vseh škofij, ki so imele bogoslovce v semenišču. Zato je tudi profesorski zbor bil vedno ekumenski po jeziku profesorjev in po njih izvoru iz škofij. Naj omenimo nekaj imen: Stefan Kocijančič, jezikoslovec, Anton Mahnič, filozof, Luigi Faidutti in dr. Anton Gregorič, politična voditelj, Michael Toroš, jurist, Ettore Del Fabbro, profesor dogmatike, Ivan Tul, profesor moralke, Andrej Pavlica, profesor sv. pisma stare zaveze, Dino Spitteri, profesor sv. pisma nove zaveze, Ivo Juvančič, profesor patristike. Goriško bogoslovje je bilo lep zgled ekumenskega življenja v Cerkvi, dokler ni vanj posegla nacionalistična politika fašizma v tridesetih letih. Takrat se je zrušilo mirno sožitje med bogoslovci in tudi med profesorji. Vendar so duhovniki ob torkovem srečanju pozabili na te dogodke in obujali spomine le na svetle momente, ki so jih v bogoslovju preživeli.

Po srečanju v dvorani je sledilo bratsko kosilo, pri katerem so stregli sedanji goriški bogoslovci. Kot je stara navada, so tudi med kosilom bile razne zdravice in govornice. Med drugimi je tudi škof Bogetić obudil svoje spomine na leta v goriškem bogoslovju. Srečanje se je zaključilo z obiskom pri votlini lurske Matere božje, pred katero so se nekoč bogoslovci radi ustavljali. Številni so si zatem ogledali prenovljeno knjižnico.

Od nekdanjih predstojnikov sta živa še dva: msgr. Giusto Soranzo, zadnji ravnatelj, in msgr. Franc Močnik, zadnji spirital. Od bivših bogoslovcev je bil najstarejši dekan Viktor Kos, posvečen leta 1923.

Ceprav sedaj Gorica ni več sedež ilirske cerkvene province, vendar čuva bogato zgodovinsko dediščino, ki je prav, da nanjo ne pozabimo.

K. H.

V Turčiji dovoljeno razpečevanje Svetega pisma

Doslej je bilo tiskanje in razpečevanje Svetega pisma v turškem jeziku v tej deželi prepovedano. Nenadoma pa so oblasti svetopisemski družbi v Carigradu sporočile, da je prepoved uradno ukinjena.

13. kongres Zveze komunistov Jugoslavije

Spopad Slovenije z Jugoslavijo

(OD NASEGA DOPISNIKA)

Celo nekateri tuji časnikarji so o pravkar »srečno« končanem 13. kongresu jugoslovanskih komunistov pisali kot o »kongresu sprememb«. Saj poskusi za spremembe so tudi bili; bilo je celo veliko govorjenj o tem, da naj končno tisti, ki so Jugoslavijo pripeljali na rob bankrota, »plačajo račune«. Zal je po koncu mukotrpnega kongresovanja mogoče preverjeno reči le, da je šlo samo za poskuse.

Program Zveze komunistov Jugoslavije (ZKJ), ki je še zdaj v veljavi in ki je ostal nedotakljiv tudi na 13. kongresu, ima častljivo starost 28 let. Sedaj pa — kongres sprememb: toda koga ta partija vleče za nos?

Program ZKJ je bil sprejet v Ljubljani leta 1958 na VII. kongresu ZKJ. Vsebuje, brez pretiravanja, strateško usmeritev jugoslovanske partije. Kam in do kje je med tem časom prišel razvoj, pa nam je znano. In na »kongresu sprememb« je ta skraj tri desetletja star program še vedno ostal nedotaknjen.

Tudi v Jugoslaviji so te dni z velikim ropotom proslavljali 20-letnico normalizacije odnosov med Apostolskim sedežem in Jugoslavijo. O tem, kakšne svoboščine vernikom priznava jugoslovanska ustava, ne govorimo. Program ZKJ pa ima zapisano kot eno pglavitnih »skrbí« ukinjanje vere in prehod v »znanstveno, dialektično pojmovanje sveta in človeka«; prehod v ateizem torej. In če vse druge smerice programa za zdaj pustimo ob strani, je dejstvo, da se je letos 62 % mladine opredelilo za verujoče, pred šestimi leti pa je bil ta odstotek 42%, že samo po sebi dovolj zgovorno. Dovolj pove o tem, kako je partija uspela izvesti prehod v ateizem. In kakšna revolucija se je med tem zgodila v gospodarstvu, pa v družbenih in medčloveških odnosih sploh. Kongres je vse to prezrl.

Glede sprememb je tudi drugače prav mučno pisati. Dogodi se človeku, da mora ponavljati in ponovno ugotavljati dejstva, ki so bila ugotovljena in povedana že ob mladinskih in vseh ostalih kongresih: spremembe so predlagali vedno slovenski delegati. Ker jih je pač najbolj sram zaradi godlje, v katero je pripeljala »znanstvena in napredna« ideologija. Kakšno spremembo kot ukinjanje republik, uvedbo »jugoslovanskega« jezika in še nekaj podobno »naprednih« idej, je prišlo tudi iz drugih delov Jugoslavije. To našim bratom s Polotoka moramo priznati, da ne bomo ven in ven govorili le o tem, da so Slovenci predlagali spremembe.

Pa bi še malo ostali »nacionalisti« in spregovorili (ponovno) o slovenskih predlogih:

Če ZKJ hoče, da je ljudstvo in življenje samo ne bo izžvižgalo, mora stati sredi življenja, je bilo glavno sporočilo slovenskih delegatov na zveznih kongresih, in še zlasti na partijskem kongresu. Življenje pa je, kot vemo, razvoj, napredek...

Ugovor vesti je bil eden najbolj spornih slovenskih predlogov sprememb na kongresu: ugovor vesti zoper služenje vojaškega roka v oboroženih silah. Jehovine priče, majhna verska skupnost, ki ima tudi v Sloveniji nekaj vernikov, ne smejo nositi orožja in zato zavračajo pozive za odhod k vojakom. Med njimi prihaja zaradi tega do pravih tragedij: samomorov, prisilnih bivanj v psihiatričnih bolnišnicah in težkih zapornih kazni. Trenutno je najbolj znan primer Ivana Čečka, ki je bil obsojen že dvakrat in je te dni ponovno prejel poziv k vojakom; v zaporu po je preživel že 13 let med kriminalci.

Slovenski delegati so bili izžvižgani in pospremljeni z očitki, da so sovražniki samoupravnega socializma, ker se zavzemajo za humanizacijo postopanja z ljudmi, ki zaradi ugovora vesti ne morejo nositi orožja.

Na enak način so bili ožigosani tudi zato, ker so se zavzemali za upoštevanje mnenj in programa mirovnih gibanj. Ugovor vesti in mirovna gibanja, po prepričanju bojevitih južnoslovanskih ljudstev z Balkana, slabijo in onemogočajo jugoslovansko ljudsko armado. Pri tem vemo, kako maloštevilni so tisti, ki nočejo k vojakom in vemo še, da zavzemanje za razorožitev ne pomeni enostranske razorožitve.

O očitkih, ki so jih morali poslušati slovenski delegati na račun ljubljanskega mladinskega tednika Mladina, raje ne pišemo! In kako so jih napadali, ker so omenili razporeditev Slovencev do »slovi tega« člena kazenskega zakonika, ki sankcionira tako imenovani »mišljenjski delikt«.

Na kratko: slovenski delegati so se po svojih močeh v Beogradu trudili. Ciril

Zlobec je npr. dejal, da ne more podpirati takih šolskih programov, po katerih se učenci učijo dve tretjini ur o narodih Jugoslavije in le eno tretjino o svojem narodu. Delegat iz Srbije mu je odgovoril z vprašanjem: V kateri državi živi? Frudili pa so se zaman. Morda pa tudi ne. Bratskim republikam so le dali vedeti, kam bo morala kreniti jugoslovanska partija, če bo hotela preživeti.

Pa spet dvom: Narodi Balkana evropske miselnosti ne bodo nikoli sprejeli, Slovenija in delno Hrvaška pa ne bosta mogli obstati, če ne bosta šli v korak z Evropo, s svetom, z napredkom, ki ga prinaša življenje. Narodi Balkana verujejo v napredek, v naprednost programa ZKJ, Slovenci in delno Hrvatje po skušajo partijo narediti nekoliko bolj življenjsko. In tako smo spet, kakor že stotisočkrat, pred ugotovitvijo: Bo zaradi večinske struje v partiji prišlo do razkosanja Jugoslavije? Ali pa bosta slovenska in delno hrvaška partija zares utišani? Ali ali...

Rečeno pa je bilo, da je to bil kongres sprememb.

Z gotovostjo pa zares lahko rečemo, da je to bil kongres-bitka, v kateri je Jugoslavija premagala Slovenijo.

Kot pa se za spodoben kongres spodobi, so bile na njem tudi volitve vnaprej znane predsedstva — bilo je izvoljeno: v povprečju z 99 % glasov.

In tresla se je gora, rodila se je miš... Še televizije ljudstvo v času kongresa ni hotelo gledati.

Izreden zgodovinski učbenik

V Celovcu je v založbi Družbe sv. Mohorja izšel zgodovinski učbenik, ki ga po pravici lahko imenujemo »izreden«. Pri novem učbeniku gre za dve izrednosti. Prvič, izreden je njegov nastanek. Drugič, izredna je njegova snov. Naslov učbeniku pa je: Zgodovina koroških Slovencev od leta 1918 do danes.

NASTANEK UČBENIKA

Kot vzemo iz predgovora, je pobudo za učbenik dal univ. doc. dr. Andrej Moritsch z dunajske univerze leta 1978 na slavističnem seminarju v Celovcu. Za sestavo učbenika je bila imenovana posebna komisija, ki ji je predsedoval dr. V. Inzko. Komisija je k delu poklicala strokovnjake Slovence in Nemce, univerzitetne in gimnazijske profesorje. Iz Italije je pri učbeniku sodeloval prof. Jože Pirjevec s tržaške univerze. Vsebinsko učbenika so sestavljali več let in tekste preverjali. Sestavki so bili napisani v nemščini, le nekateri v slovenščini. Tako pripravljeni tekst je odobrilo Zvezno ministrstvo za prosveto in umetnost na Dunaju.

Učbenik je lani izšel v slovenskem jeziku za uporabo na slovenski gimnaziji in drugih srednjih šolah za Slovence, namen pa je, da izide tudi v nemščini zato, da se tudi nemško govoreči Korošci seznani s preteklostjo svojih sodečlanov Slovencev.

VSEBINA UČBENIKA

Druga izrednost je vsebina učbenika. Gre za zgodovino koroških Slovencev po prvi svetovni vojni, za obdobje, ki zanj navadno v šoli zmanjka časa za obdelavo. Ven-

dar se učbenik ne omejuje le na čas po prvi svetovni vojni, temveč je dosti bolj obsežen. Prvo poglavje se namreč glasi: Slovenci na Koroškem od začetkov do leta 1918. Strnjeno, a objektivno je prikazana preteklost Slovencev od naselitve do zloma avstroogrske monarhije: fevdalno obdobje, kmečki upori, narodno prebujanje v 19. stoletju.

Posebno poglavje obravnava vedno sporno vprašanje o plebiscitu po razpadu cesarske Avstrije. V zvezi s tem govori učbenik o nastanku Jugoslavije kot države Srbov, Hrvatov in Slovencev. Pravilno poudari, da je prehitro prišlo do sprejetja ustave 1. decembra 1918. Saj je ta ustava, srbsko unitaristično usmerjena, postala glavni vzrok za narodnostne prepire v prvi Jugoslaviji in tudi za njen hitri razpad ob Hitlerjevem napadu aprila 1941.

Nato učbenik preide na opisovanje razmer v Avstriji po prvi svetovni vojni in na tiho željo Avstrijcev po združenju z Nemčijo. Priključitev Avstrije k nacistični Nemčiji ali Anschluss leta 1938 je bila le izpolnitev želje Avstrijcev tistega časa.

Za koroške Slovence je bila doba med prvo in drugo svetovno vojno doba težkih bojov za narodne pravice in obstoj. Ta boj se je bil na političnem področju s pomočjo Političnega in gospodarskega društva, na kulturnem in šolskem pa s pomočjo obnovljenih prosvetnih društev in gospodinskih ter drugih šol. Vsemu temu delu je naredil konec Hitler, ko je zasedel Avstrijo. Začela se je nova Kalvarija koroških Slovencev, ko so jim ukinili vsa društva in organizacije, zaprli ali preselili najbolj zavedne može in družine. To stanje se je potem še poslabšalo po napadu na Jugoslavijo in njenem razpadu.

Ko učbenik govori o razpadu Jugoslavije, ima posebno poglavje posvečeno Primorskemu. To poglavje se mi ne zdi objektivno. Omenja sicer fašistično diktaturo in ukinitve vseh slovenskih organizacij, šolstva in tiska. Toda pri odporu zoper Mussolinijev diktator omenja le organizacijo TIGR ter sodelovanje komunistov in tržaških nacionalistov.

Toda dejstvo je, da je komunistična partija bore malo storila za osveščenje trpečega slovenskega primorskega ljudstva v času fašistične diktature. Vse, kar sedaj razni partijski zgodovinarji odkrivajo v tem oziru, so bolj zgodovinske želje kot resničnost. Tem željam sledi tudi sestavljalce tega poglavja. Resnica je pa, da je bila glavna opora proti nasilnemu potujčevanju slovenska duhovščina kot prica tudi knjiga dr. Rudija Klinca »Slovenska duhovščina pod fašizmom«. Tega iz učbenika ni zaslediti. Skoda, ker kviri sicer v glavnem objektivno podajanje dogodkov.

Medvojnemu obdobju sledi opis najnovejše zgodovine in razvoja v zadnjih 40 letih. Na kratko oriše povojno Jugoslavijo in njen ustroj, usodo nas Primorcev, ideološko razcepljenost takoj po vojni, obnovitev avstrijske republike in 7. člen avstrijske državne pogodbe o zaščiti narodnih manjšin. S podpisom mirovne pogodbe je tudi za Slovence na Koroškem postal nov položaj. Če so hoteli od zvezne vlade kaj doseči, so morali nastopati enotno. Tako je prišlo do sodelovanja obeh osrednjih organizacij, Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij, ki sta povezani v skupnem delovnem odboru, kadar gre za splošne interese slovenske manjšine na Koroškem.

Kratko povedano: Učbenik je zelo koristna knjiga za vsakega, ki želi spoznati stvarnost koroških Slovencev v daljni in bližnji preteklosti.

Sestavki v knjigi so kolektivno del številnih sodelavcev. Zato je opaziti različen slog in različen jezik. V nekaterih poglavjih je slog učenjaški, drugod pa zelo tekoč in domač. V knjigi niso navedeni viri in niso navedeni avtorji posameznih poglavij.

Zaključujem z željo, da bi kaj podobnega dobili tudi pri nas, namreč Zgodovino primorskih Slovencev.

Cena knjigi je 290 šilingov.

K. Humar

Izletnikom za na Sardinijo

Nekateri od prijavljenih še vedno niso poravnali svojih denarnih obveznosti. Naj to nemudoma storijo! Nekateri tudi še niso sporočili svojega »codice fiscale«. Tudi ti naj to takoj uredijo! Na upravi so na voljo praktične potovalke agencije IOT in program celotnega potovanja z naslovi hotelov in restavrantov, kjer bomo prenočevali in jedli.

Odhod iz Gorice s Travnika je v ponedeljek 21. julija ob 5,30, iz Doberdoba (župnišče) ob 6. uri.

Bralci pišejo

Dragi Marko!

Res je, nisi nastopil na skupščini! In nihče ti ne bi zameril, četudi bi. Se manj sem ti zameril, da si se skupščine pisateljev udeležil; celo vesel sem bil tvoje udeležbe.

V svojem pojasnilu veliko pišeš o tem, da bi te naj imeli za unitarista. Če bi moj sestavek pazljiveje prebral, bi ugotovil, da sem te postavil ob bok Bulatoviču samo v toliko, v kolikor izjavljal, da se čutiš »jugoslovanskega ustvarjalca«. Pa potlej priznaj verodostojnost svojih izjav ali ne. (Obstajajo magnetofonski posnetki). Vesel sem, saj mi je veliko od tega, da si slovenski in ne jugoslovanski književnik. (To, kar zdaj praviš, ko oporekaš verodostojnost mojih izjav, namreč »da je dobro, če ima vsakdo svojo nacionalno samozavest, pa naj bo Srb, Hrvat...«; to je tisto, kar bi človek od tebe pričakoval). Tvoja izjava ob okrogli mizi je bila edini razlog, da sem se nekoliko ostreje obregnil obte.

Vesel sem, da je tvoja pesniška zbirka tudi na jugoslovanski strani doživela razprodanost, saj mi je veliko od tega, da se pesniki in drugi ustvarjalci za mejo enakovredno vrednotijo po vsem skupnem slovenskem kulturnem-duhovnem prostoru in ne le, da jih spoznavamo kot eksoična ljudstva v slogu: »Tedni Slovencev iz Italije«.

Praviš, da je treba ploteve med ljudmi in narodi podirati. Toda tistega »jugoslovanskega ustvarjalca«, kljub najboljši volji v to podiranje, v svojem narodnostnem zavedanju ne znam vstaviti. In tudi ne vem, kako bi to vstavil v tvoje, kot praviš, oddelevanje dobrohotnega od nasilniškega.

In demokratična strpnost, ki jo omenjaš? Jo podpiram! Načelno! Dovolj mi pa vprašanje: Si slišal srbskega delegata na pravkar končanem 13. kongresu jugoslovanske partije, ko je dejal, da naj se Slovenci v zamejstvu brigajo sami zase, ne pa da se gre republika Slovenija nekašni skupni kulturni-duhovni prostor?

Zaradi takih, Marko, mislim, da se moramo Slovenci znatraj in zunaj Jugoslavije najprej dovolj demokratično in idejno odprto uveljaviti v odnosu do drugih narodov. Ko nas bodo kot »skupni prostor« sprejeli drugi narodi, tisti v Jugoslaviji in drugje, pa ti ne bom zameril, če boš rekel, da si jugoslovanski ustvarjalec. Dokler pa te ne priznajo za sestavni del »slovenskega prostora«, menim, da se nimaš pravice opredeljevati kot »jugoslovanski«.

Hotimir

Op ured. S tem, da smo dali Marku Kravosu besedo v zagovor in danes objavili odgovor njegovega sobesednika, to debato zaključimo.

★

Vprašljiv antifašizem

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Ni vse slabo, kar je naredil Mussolini, tudi nekaj dobrega je naredil. Na primer spremembo pristnih slovenskih priimkov v italijansko obliko. Prek štirideset let po propadu fašizma nosijo in uporabljajo te popačene priimke razni voditelji antifašističnih strank, mnogi zavedni Slovenci, člani izpitnih komisij na slovenskih šolah in seveda tudi kak predsednik slovenskega kulturnega društva. Vsi ti so dučeju dolžni tudi nekaj hvaležnosti. Vprašljivo pa je, če se lahko hvalijo s svojim antifašizmom. d-c

■ Dva dni je prebil v Beogradu novi avstrijski zunanji minister Peter Jankovitsch, ki je vodil pogovore s šefom jugoslovanske diplomacije Dizdarevičem. P. Jankovitsch se je zavezal za krepitev gospodarskega sodelovanja med obema državama in izrazil prepričanje, da je našel pri jugoslovanskih sogovornikih razumevanje za stališče, ki ga ima dunajska vlada do manjšin v Avstriji. Glede krize v Srednji Ameriki (Nikaragva) je dejal, da jo je treba reševati s političnimi sredstvi, obenem pa obsodil rasno razlikovanje v Južni Afriki.

■ Prodoren uspeh na Japonskem je na nedeljskih parlamentarnih volitvah dosegla liberalnodemokratska stranka, ki jo vodi sedanji ministrski predsednik Nakasone. Od 512 sedežev si je zagotovila kar 300. Tako je spet prišla do absolutne večine, ko je leta 1983 prejela »samo« 250 poslanskih mest. Nakasone bo torej lahko vladal brez potrebe po kaki povezavi z drugimi strankami. Velik neuspeh pa so doživeli socialisti, ki so padli s 112 sedežev na 85; tudi socialdemokrati so nazadovali ob 38 na 26. Bolje so se držali budisti stranke Komeito: 56 (—2), medtem ko so komunisti ohranili svojih dosedanjih 26 poslancev.

Počitniške igre ob sredah v Nabrežini po kratki mladinski maši stopajo že v deseto leto (foto B. Breclj)

Skupno tržaško romanje v Lurd

Skupno romanje v Lurd je za nami. Domov smo se vrnili v soboto 5. julija nekaj pred deseto uro zvečer. Vseh romarjev nas je bilo sto. Udeleženci so bili iz skoraj vseh tržaških župnij. Z nami je bilo tudi nekaj romarjev iz Slovenije. Zastopani sta bili celo Avstralija in Kanada z našimi izseljenci, ki so prišli na obisk v Trst. Starost romarjev pa je segala od 9. do 88. leta starosti. Potovanje z dvema avtobusoma je potekalo v najlepšem redu. Vreme je bilo ugodno. V Lurdu smo bili deležni tudi dežja in hladnih juter, na povratku celo silovite nevihte.

V Lurdu smo našli množice romarjev iz vseh delov sveta, celo iz Indonezije. Število je težko presoditi, a gre gotovo v desetisočice. Razveseljivo je, da so med romarji prevladovali mladi ljudje. Med skupinami so bile številne družine: oče, mati in otroci. Tudi bolnikov je bilo okrog tisoč. Največ romarskih skupin je bilo iz Italije.

DOŽIVETJA V LURDU

V Lurd smo se pripeljali v torek 1. julija precej pozno, a kljub utrujenosti smo šli po večerji skoraj vsi k votlini pozdravit Marijo. Tam smo našli številne romarje v tihi in zbrani molitvi.

Lurd je kraj molitve. Nihče se ne sramuje, če ga ljudje vidijo z rožnim vencem v rokah, naj bo moški ali ženska. Pred lurško votlino mnogi molijo kleče, nekateri celo z obrazom, sklonjenim do tal. Izpred votline se nikomur ne mudi. Tudi mi smo se vedno znova vračali tja. Romarske dneve smo namenili molitvi za naše župnijske skupnosti, za naše družine, za bolnike.

Lurd je milostni kraj. Tu se vsakdo zave, da se mora Bogu bližati s čistim srcem, zato z veseljem opravi dobro spoved. V Lurdu je spovedovanju namenjena posebna prostorna kapela, v kateri sem našel 47 spovednic.

Kot sem omenil, smo našli v Lurdu približno tisoč bolnikov. Verjetno so malokje bolniki deležni take pozornosti kot v Lurdu. Povsod imajo prednost in prva mesta. Spremljevalci so z njimi skrajno dobri in postrežljivi. Pri vseh pobožnostih se dvigajo k Bogu in Mariji prošnje za njihovo zdravje ali vsaj za pomoč za prenašanje trpljenja.

V Lurdu sta vsak dan dve veliki proce-

siji: popoldne ob 4. uri v čast sv. R. Tesu, zvečer pa s prižganimi svečami v čast božji Materi. Udeležili smo se obeh.

V Lurdu je skoraj obvezna pobožnost križnega pota. Postaje so razporejene po hribu nad cerkvami. Naši romarji so pri posameznih postajah sami povedali primerne misli. Pokazali so, da globoko razumejo pomen Kristusovega trpljenja na poti s križem na Kalvarijo.

Skupne romarske maše smo imeli v zgornji in spodnji baziliki, za slovo pa celo pri oltarju v lurški votlini.

Prosti čas smo izkoristili za ogled krajev, ki so povezani z lurškimi dogodki: hišo Bernardinega rojstva, »cachot« - nekdanjo ječo, v kateri je živel družina v času Marijinega prikazovanja, župnijsko cerkev, kjer je bila Bernardka krščena in še marsikaj. Mnogi so si ogledali tudi zanimiv muzej v gradu.

Romanje v Lurd lahko zelo poživi vero, pomnoži ljubezen do molitve in poveča pripravljenost za dela krščanske ljubezni. Prepričan sem, da smo bili tudi mi deležni vsega tega. Hvaležni smo Bogu in Mariji za ta lepa doživetja.

Skupno romanje je organiziral odbor tržaške Duhovske zveze, vendar je nosil glavno breme priprave in izvedbe predsednik Zveze g. Jože Kunčič. Na romanje je povabil župnika in dekana iz Solkana g. Jožka Benedetiča. Ta nam je pri vsaki sveti maši razlagal pomen romanja, razlagal dnevni namen. Govoril nam je o Mariji, ki nas je povabila v Lurd, o molitvi, ki nas povezuje z Bogom, o spovedi, ki nam naklanja božje odpuščanje in o potrebi stalnega spreobračanja, to je priza-dovanja, da bi bili vedno dobri ljudje. Somaševanja pa je vedno vodil dr. Lojze Škerl, naš škofov vikar. Pri vsaki maši je bilo ubrano petje in zavzeto sodelovanje.

IN PRIHODNJE LETO?

V svojem avtobusu sem povprašal ljudi, kakšne želje in nasvete imajo. Predlogi so bili zelo različni. Mlajši romarji si želijo Grčijo. Nekateri tudi Palestino. Večje število je predlagalo Oropo, potem obisk svetišč v vzhodni Franciji (Ars, Zeneva, Cluny, La Salette) in končno tudi potovanje na Poljsko. To so predlogi. Za kaj se bomo odločili, pa je treba razmisliti in počakati.

Stanko Zorko

PRAZNOVANJE SV. CIRILA IN METODA NA VEJNI

V nedeljo 13. julija, ekumenska nedelja in molitveni dan za poklice:

17.30 ponovitev nove maše g. Primoža Krečiča iz Vrhopolja; somašujeta zlatomašnika g. Franc Koritnik iz Sežane in g. Stefan Sissot iz Trsta; sodeluje medžupnijski pevski zbor dekanije Postojna pod vodstvom Lea Kernela. Zažele slovenske narodne noše. Vabljeni vsi naši rojaki s Tržaškega in Goriškega pa tudi z onstran meje.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu

Iz dejavnosti deželne Slovenske skupnosti

Nastop poletne vročine v naših krajih zaenkrat nikakor ni zavril živahnega in zapletenega političnega dela. Na Goriškem se je v glavnem rešila kriza upravno-politične narave, na Tržaškem pa še ni izgledov za obnovo večinske koalicije na pokrajini in občini.

Na deželni ravni je vodstvo SSK udeleženo pri več pomembnih vprašanjih. 23. junija je bil v Vidmu vrh deželnih tajništva in načelnikov svetovalskih skupin večine. Predsednik deželnega odbora Biasutti je poročal o delu, ki čaka deželni svet in odbor pred poletnim premorom. Predstavil je obširen osnutek preosnove deželnih uradov in ustanov, o katerem naj bi se deželni svet izrekel jeseni, ko bo na dnevnem redu vprašanje decentralizacije.

Delegacije SSK so zastopali deželni tajnik Jevnikar, predsednik Terpin in svetovalec Štoka, ki so obravnavale tudi vrsto odprtih vprašanj. Med njimi je npr. predlog o postavitvi premogovne elektrarne v Miljskem zalivu. SSK je izrazila jasno nasprotovanje načrtu iz ekoloških in gospodarskih razlogov. Postavila je tudi vprašanje odnosa strank-članice deželne koalicije do globalne zaščite Slovencev v Italiji, ker se zdi, da se stališča nekaterih sil spreminjajo na slabše.

Dne 7. julija je bil v Vidmu nov vrh s predsednikom deželne vlade Biasuttijem, ki je bil tokrat omejen le na deželne tajnike večine. Na dnevnem redu je bila prva obravnava osnutka deželne zakona o decentralizaciji, torej o prehajanju pristojnosti od dežele na pokrajino, a tudi na občine, na glavna mesta pokrajine in na gorske skupnosti. Ta osnutek skupno z osnutkom o reformi deželnih uradov predstavlja eno osrednjih programskih točk

sedanje deželne večine.

Deželno vodstvo SSK je v tem času opravilo tudi nekaj obiskov pri slovenskem tisku in pri nekaterih ustanovah, saj gre za dolžno, ne zgolj vljudnostno dejanje novega strankinega vodstva. Nekaj takih srečanj si bo še sledilo pred poletnim premorom.

24. junija je v Gorici zasedala enotna delegacija, ki je v glavnem obravnavala način, kako premostiti finančne težave, s katerimi se stalno otepa Slovensko gledališče, ker ga pač osrednje oblasti obravnavajo kot katero koli gledališko hišo v državi in ne kot izraz narodne manjšine, ki ima dodatne težave zaradi zelo omejenega »tržišča«. Delegacija je sklenila, da ponovno sproži to vprašanje pri osrednjih in deželnih oblasteh.

Bazovica

Vse od leta 1336 slavi naša vas sv. Marijo Magdaleno kot vaško zavetnico. Ze prva cerkev je bila njej posvečena in prav tako tudi sedanja iz leta 1857. Kmalu bomo obhajali naše opasilo in to najprej v torek 22. in nato v nedeljo 27. julija. Vabimo vas, da si ogledate obnovljene freske in seveda tudi počastite farno zavetnico.

Za obnovo Marijanišča na Opčinah: sa-lezijanski skupnosti darujejo v spomin na pok. g. Franca Stuharja svet delavcev OPZ in MPZ Vesela pomlad 90.000, župnija Zgonik 217.000, N. N. 20.000, ženski pevski zbor Repentabor 140.000, družina Mulič, Repen (50) 50.000, družina Lojzka Škerlavaj 50.000, sestra Slava v spomin na brata Radota in njegove žene Dani 500.000 lir.

tržaške novice

Pastoralni dnevi v septembru

Ze konec aprila je tržaški škof Bellomi napovedal za letošnji september pastoralne dneve pod naslovom »Cerkev in teritorij«. Predmet letošnjega razpravljanja je nadvse zanimiv in sodoben, čeravno je na prvi pogled nerazumljiv, zato se bomo večkrat vrnili k temu problemu, ga potrebno osvetlili, da se bomo dobro pripravili na te dneve ter se jih čimbolj uspešno udeležili. Razloga za našo udeležbo sta torej dva: važnost stvarine in škofovo vabilo.

Z besedo teritorij označujemo vse družbene (politične, kulturne, finančne, socialne, upravne in seveda cerkvene itd.) pojave ali ustanove, ki so v nekem okraju ali npr. v župniji. Nastane potem vprašanje globljega spoznavanja in večje zavzetosti do vseh teh realnosti in ljudi, ki delujejo v njihovem okviru: nastane tako problem mladine, nezaposlenih, ostarelih, mamil, oddeljenih itd. Problem je zelo obsežen in zajame vsakega človeka, tako vernega kot nevernega.

Tudi slovenska Cerkev na Tržaškem ima svojski »teritorij« in naša dolžnost je, da ga prikažemo na tem forumu. Naš prispevek je dragocen in važen, ker bomo tako dopolnili celotno sliko tržaške Cerkve. Pastoralni dnevi bodo od 24. do 28. septembra. - Dušan Jakomin

SSK o političnem položaju in lokaciji sinhrotrona

Pokrajinski izvršni odbor Slov. skupnosti na Tržaškem je na svoji zadnji seji razpravljal o krajevnem političnem položaju po odstopu odborov tržaške občine in pokrajine ter o prvih razgovorih med strankami za sestavo novih večin in odborov. Ugotovil je, da spricho nesprenjenih stališč glavnih strank glede županskega mesta in predsednika na pokrajini ni veliko možnosti, da bi se kriza rešila brez komisarske uprave in razpisa novih volitev.

Pri obravnavanju vprašanja v zvezi z lokacijo sinhrotrona pri Bazovici in za-davne variante regulacijskega načrta, ki jo je po naglem postopku — ob odločnem nasprotovanju odbornika SSK Lokarja — sprejel pred dnevi tržaški občinski odbor, je pokrajinsko vodstvo SSK razčlenilo stališča predstavnikov raznih strank do tega vprašanja. Pri tem se je ugotovilo, da stranke DC, LpT, PRI in PLI brezpogojno podpirajo lokacijo pri Bazovici, medtem ko imata PCI in PSI nejasno stališče, tako da je pravzaprav edino SSK proti namestitvi sinhrotrona pri Bazovici, in to iz vsebinskih in formalnih razlogov. To izhaja iz dosedanjih nastopov predstavnikov omenjenih strank tako na sestankih organizacij Vzhodnega Krasa kot v razpravi v tržaškem občinskem svetu.

S tem v zvezi pokrajinski izvršni odbor SSK poudarja, da nasprotovanje predlagani lokaciji sinhrotrona pri Bazovici zgolj iz formalnih razlogov ne zadostuje, temveč je potrebno, da vsaj stranke, ki o sebi trdijo, da podpirajo zahteve krajevnega prebivalstva, zavzamejo jasno in nedvoumno stališče do omenjene lokacije, ki je skrajno škodljiva tako za krajevno kot za celotno našo narodno skupnost.

Tabori tržaških skavtov

V ponedeljek 7. julija je šla na pot prva skupina tržaških skavtov in skavtinj. Njihova organizacija, Slovenska zamejska skavtska organizacija, je namreč začela s poletnimi tabori, ki bodo letos štiri.

Te dni je na vrsti potovalni tabor za starejše članice, roveje in popotnice. Pod vodstvom Eve Fičur so se odpeljali v Ovčjo vas, od koder so krenili peš proti Reziji. Tam bo stalni del tabora, ki bo trajal od 12. do 19. julija, in sicer pri Ravanci. Udeleženci, ki jih je okoli 30, bodo spoznavali slovenske kraje in ljudi ob zahodni meji, predvsem seveda Rezijo.

Srednja starostna veja, za izvidnike in vodnice, je pripravila dva tabora, ki bosta potekala istočasno: od 28. julija do 11. avgusta. Tabor A bo obsegal člane in članice 1., 3. in 4. čete (Devin, Nabrežina, Sv. Križ, Mavhinje, Medja vas, Mačkolje, Sv. Ivan, Rojan in Barkovlje), vodila pa ga bo Olga Tavčar. Šotore bodo postavili pri Brcah (Ilirska Bistrica).

Tabor B (2. in 5. četa: Opčine, Prosek, Kontovel, Repentavor, Kolonkovec, Škedenj, Sv. Vincencij, Sv. Jakob) bo vodil Marian Kravos. Vodstvo je za tabor izbralo okolico vasi Stranje pri Kamniku.

Najmlajši tržaški skavti, volčiči in verice, bodo imeli tabor v dolini Koritnice

pri Logu pod Mangartom od 30. julija do 8. avgusta. Načelnik tabora bo Stojan Pahor.

Obiski na taborih volčičev in veric ter izvidnikov in vodnic so predvideni za nedeljo, 3. avgusta.

Nekoliko z zamudo je izšla osma, torej zadnja številka 15. letnika lista »Jambor«.

Trubarjeva proslava v Bazovici

V soboto 21. junija je bila na dvorišču osnovne šole »P. Trubar« v Bazovici Trinkova proslava. Letos namreč praznujemo 400-letnico smrti očeta slovenske tiskane besede. Prisotni so bili ugledni gostje, predstavniki oblasti in raznih organizacij.

Program je obsegal nastop domačega zbora »Lipa«, šolskih otrok, otroškega zbora »Sloček«, ženske vokalne skupine »Stu ledi« in Tržaškega okteta. Slavnostna govornika sta bila Janko Moder in Boris Pangerc.

Janko Moder je poudaril važnost Trubarjevega srečanja s takratnim Trstom, ki je bil gotovo različen od današnjega, vendar že takrat središče duhovnih, prometnih in trgovskih tokov, narodnostno in jezikovno razgiban. Prav iz teh prepletanj je Trubar črpal moč in voljo za svoje načrte: dati Slovincem to, kar so že imeli nekateri drugi narodi — vero in knjigo in s tem izobrazbo, razgledanost in duhovno svobodo. Jezik je bil za Trubarja izhodišče in podlaga, iz katere naj bi se razvilo vse drugo.

Govornik je med drugim obžaloval, da ni Trubarjeve založbe v Trstu ob Cankarjevi založbi v Ljubljani, da ni prostega pretoka slovenskega tiska in knjig med Slovenci po svetu. Pri vsej veri v človeka, v tehniko in izume smo torej priča absurdom in vračanjem v srednjeveške ne-kulturne razmere. Moramo iz tega začaranega kroga, ker nam gre predvsem za prihodnost, saj moramo nuditi svojim potomcem vsa svoje najboljše, svoje znanje, jezik in značaj in vse bogastvo, ki smo ga črpali iz lastnih in tujih korenin.

Primož Trubar nam mora biti ideja in simbol, zlasti še zato, ker stoji njegov kip prav v Bazovici ob spomeniku bazoviškemu junakom. Vsak od nas mora biti Trubar: dati moramo vse od sebe za razmah slovenskega jezika in razvoj naroda, verje-

ti v napredek, v sožitje in v uspeh svojega dela.

V tem sta oba govornika soglašala. Boris Pangerc je ugotovil, da je bilo prav to vodilo Trubarjevega vodila in dela. Poudaril je, da tudi mi nadaljujemo Trubarjevo delo, le njegov optimizem nam manjka. Pangerc je posrečeno začel in prav tako zaključil svoje misli in narečju, ki ga je Trubar rabil ter izrazil prepričanje, da bomo le z vztrajnim in doslednim delom na vseh področjih kulture »lon inu slavo« Trubarju dali. - Domačinka

Slavnostni koncert ob 20-letnici zbora »Fantje izpod Grmade«

V nedeljo 6. julija zvečer so »Fantje izpod Grmade« proslavili 20-letnico obstoja s slavnostnim koncertom, ki je nadvse lepo izpadel. Nekateri so podvomili zavoljo poletne vročine in neobičajne ure. A so se ušeli. »Fantom« se je njihova požrtvovalnost in pripravljenost na sodelovanje dobro obrestovala. Poslušalcev je bilo toliko, da niso vsi mogli v staro cerkev sv. Janeza v Stivanu. Poudariti pa je treba, da temu zboru ne manjka občinstva, ko pripravi božični koncert v zgornji cerkvi v Stivanu. Mraz ali vročina, vedno imajo polno poslušalcev.

Kako jih cenimo v naši deželi, so pokazale čestitke raznih sorodnih združenj, društev in javnih ustanov; teh je bilo toliko, kot jih še nobena pevska skupina ni prejela; dobesedno: ni jih bilo konca.

Zbor se je za to priložnost predstavil v pomlajeni obliki, tj. z velikim številom mladih moči. In prav ti so v znak hvaležnosti do starejših pevcev, ki so zbor ustanovili, poklonili vsakemu spominsko obeležju.

Koncert sam je bil razdeljen na tri oz. štiri dele. Najprej sam moški zbor, nato njim na čast Devinska dekleta, pa spet moški sami in na koncu so se »Fantom« pridružili še pevci, ki iz raznih vzrokov ne pojejo več pri tem zboru. Tako se je število nastopajočih naenkrat znatno pomnožilo.

Vso čast zasluži seveda dirigent Ivo Kralj, ki s svojo potrpežljivostjo in dobriimi živci, smislom za humor in družabnost drži pokonci to pevsko skupino ter mu uspe, da jo stalno pomlaja, kar je pač najboljša zagotovilo za bodočnost.

Hvala vam, »Fantje«, za vašo požrtvovalnost s topljo željo, da z delom nadaljujete.

»Fantom izpod Grmade« izreka čestitke tudi mešani cerkveni zbor iz Jamelj.

Op. uredništva. V zvezi s to slovesnostjo smo prejeli še en dopis, ki tega dopolnjuje. Objavimo ga prihodnjic.

ZANESLJIVOST PRIJATEJSKE BANKE

Naše hranilnice so nastale pred sto leti na pobudo takih ljudi, kot si ti. Mogoče zaradi tega še danes posvečajo družinam posebno pozornost. Z ugodnimi posojili omogočajo nakup ali obnovo hiše in nudijo osebna posojila po zelo zmernih obrestnih meri. Pri nas boš vedno naletel na izredno pripravljenost in občutljivost. V kmečki in obrtni hranilnici in posojilnici si med prijatelji.

KMEČKE IN OBRRTNE HRANILNICE IN POSOJILNICE

v Furlaniji-Juljski krajini

Tvoja domača banka

Iz življenja Slovenske skupnosti

Na Plešivem (Krmín) je bila pred poletnimi počitnicami zadnja seja pokrajinskega sveta Slovenske skupnosti. Sklicali in vodil jo je pokrajinski predsednik Gradimir Gradnik. Udeležba je bila dobra, saj se je sveta udeležilo 30 od 44 članov. Po uvodnem poročilu pokrajinskega tajnika Terpina, ki je prisotne zlasti seznanil s krizo na goriški pokrajini, se je razvila debata o problemu zdravstva, ki je dejansko povzročitelj upravnih kriz na Goriškem. Sklenili so, da bodo problemu posvetili posebno pozornost tako, da bodo jeseni organizirali poseben posvet o zdravstvu v naši deželi. Debata je tekla nadalje o šolstvu in drugih aktualnih problemih, ki so predmet naporov slovenske stranke.

Ob koncu je pokrajinski tajnik Terpin povedal članom sveta, da bo odstopil s tega mesta po izvolitvi za deželnega predsednika stranke.

Na nedavnem deželnem kongresu DC na pomorski postaji v Trstu so SSK zastopali deželni tajnik Jevnikar, predsednik Terpin in podtajnik Gradnik. Na kongresu je bil prisoten in imel dolg govor tudi vsedržavni tajnik DC De Mita, s katerim so se ob koncu sestali slovenski predstavniki ob prisotnosti deželnega tajnika DC Longa.

Na odprtje novega sodišča v Cervignanu je bila objavljena tudi deželna SSK. Zastopala sta jo predsednik Terpin in podtajnik Gradnik. Novo sodnijo je odprl pravosodni minister Martinazzoli, s katerim sta se predstavnika SSK srečala in ga seznanila s slovenskimi problemi. Izkazalo se je, da je italijanski pravosodni minister izredno dobro poučen o naših stališčih.

Odprtja nove avtoceste Videm-avstrijska meja se je udeležilo tudi močno predstavništvo SSK. Slovensko stranko so zastopali deželni predsednik SSK Terpin, Gradnik, Tul in poslanec Štoka.

V Gorici so se v ponedeljek 7. julija pozitivno zaključila pogajanja za ureditev krize v goriški Zdravstveni enoti, v goriški pokrajinski upravi ter v občinah Gradež in Tržič. Povsod bo vzpostavljena petstrankarska uprava kot je bilo pred izbruhom krize.

V upravo goriške pokrajine bodo spet vstopili republikanci in socialdemokrati, iz odbora pa bo izstopil en socialist (Jože Cej) in en demokristjan, tj. odbornik Bevilacqua, ki je že itak podal ostavko, ker je postal predsednik goriške Trgovinske zbornice. Dr. Mirko Spacapan bo ostal še nadalje učinkovit odbornik. Pogajanja so vodili tajnik Terpin, Gradnik in Karlo Brešan.

Obnovljena konzulta za slovenska vprašanja

Na eni svojih zadnjih sej je goriški občinski svet obnovil konzulto za slovenska vprašanja. Sestavlja jo 15 članov in sicer dva predstavnika Sindikata slovenskih šol, po pet predstavnikov Zveze slovenske katoliške prosvete in SKGZ ter trije člani italijanskega jezika, ki se spoznajo na slovenska vprašanja.

Goriški občinski svet je potrdil vse predlagane kandidate, ki so: za Sindikat slov. šol Luisa Costanzo in Nataša Sirk, za ZSKP Kazimir Humar, Albin Sirk, Iva Koršič, Lučana Budal, Brajnik Marko, za SKGZ Edmund Košuta, Aldo Rupel, Karlo Devetak, Marko Marinčič in Rudol Pavšič; kot izvedenci pa so Gianni Toplicar, Milka Cubrilo in Teresa Perissutti.

Iz goriškega občinskega sveta

Razprava o občinski lekarni in občinskih podjetjih. Z veliko večino glasov je goriški občinski svet na svoji zadnji seji v ponedeljek 7. julija odobril obračuna in proračuna občinske lekarne v Štandrežu ter občinskega podjetja za prevoze, elektriko, plin in vodo.

Obračun občinske lekarne za leto 1984 in proračun za tekoče leto je občinskemu svetu predstavila in obrazložila predsednica upravnega sveta prof. Harjet Dornik Klanjšček, ki je med drugim povedala, da občinska lekarna povsem zadovoljuje potrebam predvsem južnega dela mesta in da ima pri tem veliko zaslug osebje, ki je strokovno podkovano in vedno pripravljeno pomagati. Tudi številni svetovalci, ki so posegli v razpravo, so poudarili nenadomestljivo vlogo občinske lekarne v Štandrežu in skrbno poslovanje upravnega odbora.

O finančno administrativnih dokumentih

občinskega podjetja za prevoze, elektriko, plin in vodo je goriškemu občinskemu svetu poročal predsednik upravnega sveta Jakoncic, ki je bil pred kratkim izvoljen na to mesto. Iz poročila je razvidno, da so za leto 1986 predvideni za vodo, elektriko in plin dohodki v enaki višini kot izdatki, medtem ko izkazuje prevozniško podjetje znatno izgubo.

V razpravi se je svetovalec SSK dr. Damjan Paulin zavzel za večjo pozornost občinskega podjetja pri krepitvi razsvetljave, predvsem odročnih krajev, ter namestitvi nove električne kabine v ul. Alviano za potrebe slovenskih šol, ki so v stavbi bivšega semenišča. Glede pitne vode naj se primerno zaščitijo vodnjaki na desnem bregu Soče pred morebitnimi onesnaževanji in naj se poiščejo tudi drugi viri pitne vode. Ker skoraj vsako leto v poletnih mesecih nastaja problem take vode, naj občina čimprej poskrbi za namakalne naprave v Štandrežu in Pevmi, da se tako zmanjša uporaba pitne vode in se zagotovi kmetovalcem prepotrebna voda za namakanje.

Sovodnja

Na seji občinskega sveta, ki je bila v torek 1. julija, so svetovalci odobrili odborov predlog, ki se je nanašal na dokončno odmero finančnih sredstev v višini 500 milijonov lir za prvi del izvedbe kanalizacije v Rupi in na Peči. Zaradi razkopanja ceste bo morala občinska uprava poskrbeti za asfaltiranje odseka v Rupi; strošek še ni znan.

Osrednja točka dnevnega reda je bil pro-

račun za leto 1986. Odobreni proračun predvideva dve milijardi 136 milijonov lir dohodkov in prav toliko izdatkov. Za javna dela je namenjena ena milijarda lir.

Nove postavke v letošnjem proračunu so: nad 112 milijonov za izgradnjo občinske garaže ter 87 milijonov lir za ureditev občinskih ter turističnih cest, za greznice 168 milijonov, za obrtniško cono v Rubijah 125 milijonov ter še 41 milijonov za druga urbanizacijska dela. Zvišajo se stroški za že načrtovana dela: za osnovno šolo v Rupi od 40 na 73 milijonov, za parkirišče pri telovadnici od 42 na 85 milijonov, kulturnim in športnim društvom 7.500.000 lir, za različno kulturno delovanje v občini pa štiri milijone.

Svetovalci SSK so se o proračunu povoljno izrazili in ga podprli. Odobrene so bile tudi sejmne občinskim upraviteljem v višini lanskega leta in sicer župan 540.000 lir, odborniki 270.000 mesečno, svetovalci pa 20.000 lir za sejo.

Župan je nato izrazil zadovoljstvo nad uspešnim občinskim praznikom ter slavnostno občinsko sejo. Ob občinskem prazniku je uprava začasno odprla cesto pri železniškem podvozu.

V točki »razno« sta svetovalca SSK B. Černic in J. Maraž zastavila dve vprašanji: prvi je hotel vedeti, kako je z natečajem za občinskega obhodnika ter spomnil na odsek ceste na Vrhu k št. 16/a in 16/B, ki še ni asfaltiran, drugi pa je opozoril na skupino mladeničev, ki z motorji dirjajo po rupskem in pečanskem polju; svetovalec Tomsic pa je omenil škodo, ki so jo neki mladi povzročili pri telovadnici. Svetovalec Burkovč je pozval odbor, naj omeji hitrost po Sovodnjah, kajti zaprtje mostu čez Sočo v Zagraju je povzročilo, da se je promet skozi naselje povečal. - R. D.

Popravljamo. Na slavnostni seji sovodenskega občinskega sveta 24. junija letos sta prejela odlikovanje vojaškega križca Rudi Čavdek in Franjo Cotič (ne Rojec, kot smo zadnjič napačno zapisali).

16. Festival - Števerjan '86

V Formentinijevem parku v Števerjanu se je v nedeljo zvečer zaključil 16. festival - Števerjan '86. Letošnja prireditev, ki je potekala v soboto 5. in nedeljo 6. julija, je privabila v Števerjan številno občinstvo, ki je oba večera sledilo izvajanju 18 nastopajočih ansamblov. Po kakovosti so bili ti ansambli med seboj različni, družila pa jih je slovenska pesem in beseda in pa še zavest, da z udeležbo na števerjanskem festivalu pomagajo zamejskim Slovencem in jim dajejo novega zagona in moči, pri ohranjanju in gojenju slovenskega jezika in kulture, saj je to tudi eden od namenov festivala.

Tako so organizatorji — SKPD F. B. Sedej in ansambel Lojzeta Hledeta — zapisali v spremni brošuri k tej prireditvi. Pokroviteljstvo nad manifestacijo sta prevzeli Briška gorska skupnost in Kmečka banka iz Gorice. Omeniti je še treba, da so zanj prispevali goriška pokrajinska uprava, za kar gre posebna zahvala odborniku dr. Mirku Spacapanu. Posojilnica iz Ločnika, Goriška hranilnica ter številna podjetja iz Števerjana, Gorice in Trsta. Zlasti se je treba tudi zahvaliti odv. Formentiniju, ki je že štirinajstič zapovrstjo dal na voljo svoj čudovit park.

V soboto je goste v Števerjanu pozdravil najprej predsednik društva »F. B. Sedej« Marko Terčič, v nedeljo pa se tajnica Franca Padovan, Marjan Šneberger, napovedovalec radia Ptuj in tudi Ptujškega festivala domače glasbe je na simpatičen, a hkrati zelo profesionalen način predstavil vseh osemnajst nastopajočih ansamblov, katere je ocenjevala posebna komisija, kakor tudi druga besedila izvajanih skladb. Te so morale biti izvirne.

Med finaliste festivala so se uvrstili ansambel Francija Zemeta iz Vojnika, Objem iz Šentjerneja, Obzorje iz Zeleznikov, Toni Verderber iz Starega trga ob Kolpi, Zreški kvintet iz Zreč, Zvone Lipovšek iz Vojnika, bratov Stopar iz Mengša, Slavček iz Novega mesta, Kogras iz Zgornje Kungote in ansambel Štajerskih sedem iz Slovenskih Konjic.

Tomaž Tozon, Lojze Hlede, Franc Poharjač, Nadja Fabris-Spacapan in Dušan Kobal, ki so sestavljali komisijo za glasbo, so letošnje nagrade takole prisodili: skladba »Vsak ne more biti muzikant«, ki jo je napisal Franci Lipičnik, izvajal pa ansambel bratov Stopar iz Mengša, je bila deležna najvišje ocene s strani komisije in je zato prejela tudi nagrado 500.000 lir in trofejo ansambla Lojzeta Hledeta za najboljšo melodijo. Med izvajalci se je za stopničko od ostalih razlikoval ansambel Štajerskih sedem, ki je prejel nagrado za najboljšo izvedbo (400.000 lir).

Na festivalu v Števerjanu se je letos predstavil samo en ansambel iz zamejstva

in sicer Prijatelji iz Gorice, ki pa se ni uvrstil v finale. Komisija zato ni podelila nagrade za najboljši zamejski ansambel in jo je namenila najboljšemu debitantu, tj. ansamblu Zvone Lipovšek iz Vojnika. Občinstvo je s svojo nagrado (200.000 lir) že drugič zapored nagradilo ansambel Kogras iz Zgornje Kungote. Najboljši tekst letošnjega festivala je bil po mnenju Saše Martelanca, Martina Sreberniča in Tomeka Vetriha, ki so sestavljali komisijo za besedila, pesem »Tam smo doma« Franca Pupisa. Izvajal jo je ansambel Notranjski odmev iz Rovt.

Letošnji festival je bil deležen posebne pozornosti s strani tiska, radia in televizije, tako v zamejstvu kot v Sloveniji. Udeležili so se ga številni časnikarji najvažnejših slovenskih časopisov in radijskih postaj. Direktno prenos Števerjanskega festivala je poskrbel radio Trst A, festival pa sta spremljala še radio Opčine in Ljudski radio Gorica. S svojo udeležbo so ga počastili tudi nekateri vidnejši politični in kulturni delavci, med njimi predsednik Briške gorske skupnosti Hadrijan Corsi, deželni predsednik SSK Marjan Terpin in tajnik iste Ivo Jevnikar, pokrajinski odbornik dr. Mirko Spacapan, goriški župan dr. Antonio Scarano, ki je prišel v Števerjan v soboto, prav ob izteku prireditve, nato še dr. Damjan Paulin, predsednik ZSKP, pokrajinski predsednik SSK Gradimir Gradnik ter šef obmejne službe goriške pokrajine dr. Davini.

Šolski uspehi

Matura na učiteljski S. Gregorčič v Gorici: izdelali so vsi kandidati in sicer: Marisa Alt 37/60, Beuciar Nadja 50, Samanta Degenhardt 42, Cristina Degrassi 38, Alenka Devetta 40, Paola Devetti 48, Sabina Fabbro 45, Sabina Grahek 50, Pietro Grusovin 39, Federico Pelicon 37, Svetlana Primožič 36 in Damjan Visentin 45.

Vrtnarice. Izdelale so Anita Krpan, Sereana Zorn, Anita Zotti. Ena dijakinja bo imela popravne izpite jeseni.

OBVESTILA

V cerkvi na Grefi bo v nedeljo 13. julija ob 17. uri vsakoletna maša v čast karmelski Materi božji. Maševal bo škof vikar dr. Lojze Škerl.

XI. kongres AIDLCM bo od 24. do 27. julija v Mladinskem domu SSD, Mikschallee 4 v Celovcu. Začetek v četrtek 24. julija ob 15. uri, zaključek v nedeljo 27. julija ob 13. uri.

DAROVI

Za Katoliški glas: Tonica Reje v spomin Petra Lazarja 30.000; Mužič 25.000; Vidov 10.000 lir.

Za Katoliški dom: moški zbor M. Filej 200.000; V. P. 50.000 lir.

N. N., Gorica: za novo telovadnico v Gorici 100.000 in za slovensko duhovnijo 50.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: sodelavci na občini ob smrti Alenke Černic 150.000 in še 150.000; Milka Mužič 30.000 lir.

Za popravilo cerkve v Sovodnjah: J. K. 472.000; Kmečka banka 200.000; razni 557.000 lir.

RKS za misijonarja Kosa 200.000 in za Ivana Štanta 100.000 lir.

Za cerkev in novi zvon v Nabrežini: bolniki ob prvem petku meseca julija 120.000; Gobbo 250.000; P. L. Terčon 100.000; ob krstu Sandija L. 80.000; Lizeta Pieri 50.000; Roberto Zandomeni 50.000; Ivana Milič 50.000; Košir 50.000; N. Pahor 50.000; Bernard Pangos 50.000; druž. Visentin 50.000; druž. Renato Jazbec 50.000; Ivana Marchesan 20.000; Albina Pertot namesto cvetja na grob Saksida 30.000; Pertot 10.000; Fabris 5.000 lir.

N. N., Mavhinje: v spomin g. Franca Štuheca za Katoliški glas in za kapelico v Cerovljah po 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: druž. Škerlavaj ob poroki hčerke Barbare 100.000; Dora Koron Gulič 50.000; druž. Sosič ob obletnici smrti moža in očeta Viktorja 50.000; N. N. 30.000; Mila Vremec-Marson 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Ljudmila Piščanc v spomin na pok. Andreja Maverja 50.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: Lidija Kralj 50.000; Drejevi v spomin Karla Grgiča 50.000; Vera Gojčar v spomin moža Edija 20.000; Lovretovi v spomin Franca Kalca 15.000 lir.

Ob 40-letnici mašništva g. Stanka Zorka: za Marijin dom: Albina in Drago Buzzi 50.000, N. N. 50.000, družina Rudolf 50.000, N. N. 50.000, N. N. 40.000, razni 400.000; za misijone: Albina Baiz 500.000, Rozina Vovk 15.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZANESLJIVOST PRIJATELJSKE BANKE

V kmečkih in obrtnih hranilnicah in posojilnicah lahko zaprosiš za:

- finančne prispevke in posojila, tudi pod ugodnejšimi pogoji, za nakup, gradnjo, razširitev ali prenovo hiše;
- osebno posojilo: za študij, zdravljenje, opremo, poročne stroške, nakup avtomobila in za vse druge družinske potrebe;
- izplačilo plač in pokojnin;
- strokovne nasvete za vlaganje v obveznice (Bot CCT obligacijski in delniški) in skupne sklade;
- storitev Bancomat za dvig gotovine tudi ponoči in ob nedeljah;
- varovanje vrednosti in dragocenosti v varnostnih predalih;
- plačilo raznih storitev tudi preko tekočega računa (SIP, ENEL, plin), davkov, najemnine itd.

Pri nas boš vedno naletel na pristrčnost, razpoložljivost, hitre usluge in prvovrstno poslovno učinkovitost.

KMEČKE IN OBRTHNE HRANILNICE IN POSOJILNICE

v Furlaniji-Juljski krajini

Tvoja domača banka

Radio Trst A

Sporod od 13. do 19. julija 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Sanja - polna glava spanja«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Pesmi za poletni čas. 14.10 Klepet ob kavi. 14.25 Glas harmonike. 15.00 Moški zbor Slov. madrigalistov. 16.00 Na počitnice. 17.00 Klasični album. 18.00 Poletni mozaik.

Ponedeljek: 8.10 Londonski memorandum. 9.00 »Marija Trost«. 10.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 12.00 Onkraj naših ožjih meja. 13.20 Ženski zbor Slovenijales iz Sp. Idrije in mešani zbor Obala iz Kopr. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Pesmi za poletni čas. 18.20 Poletni mozaik.

Torek: 8.10 Morje, zibelka človeštva. 9.00 Naključja med literaturo in fantastiko. 10.10 Pianistka Silvia Zazzaro. 11.20 Melodični orkestri. 12.00 M. Sosič: »Boginja iz seslanskega zaliva«. 14.10 Otroški kotiček. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Slovenka. 18.30 Poletni mozaik.

Sreda: 8.10 Gledališki glasovi. 9.00 »Ivana Kobilica«. 10.10 Poljske pesmi in mazurke F. Chopina. 12.00 S potovanja po Afriki. 13.20 APZ T. Tomšič iz Ljubljane. 14.10 Glasbeni portret U. Kodra. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Razmišljanja ob slov. ljudskih pravljicah.

Četrtek: 8.10 Povejmo v živo. 10.10 Skladbe J. S. Bacha. 10.55 Ljubljanski oktet. 12.00 Poletne razglednice. 14.10 Otroški kotiček. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Londonski memorandum.

Petek: 8.10 Stoji učilna zidana. 10.10 Komorni orkester RTV Ljubljana. 11.15 Melodični orkestri. 13.20 Mešani zbor F. Corradini iz Arezza. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Naključja med poezijo in fantastiko. 10.10 Simf. orkester in zbor RT Zagreb. 12.00 Na počitnice. 14.10 Poti do branja. 16.00 Filipe in jeremijade Ivana Cankarja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 M. Sosič: »Boginja iz seslanskega zaliva«.

Radio Trst A obvešča, da bo oddaja »Na počitnice« imela na sporedu v nedeljo ob 12. in v ponedeljek ob 16. uri taborjenje goriških volčičev v koči sv. Jožefa v Zabicah.

DAROVI

Za obnovo fresk v bazovski cerkvi: Sandra Močnik v spomin tete Valerije Presl 50.000; N. N. 200.000; Pepka Marc v spomin moža Antona 50.000; Dora Živic v spomin na očeta Ivana 100.000; žalujoči sin v spomin mame Amalije Mavec 30.000; ob krstu Frančiške Uboni 20.000; družina iz Trebč v spomin Dorjana 15.000; N. N., Trst 10.000; Marija Suščeva 16.000; Bellazzi 10.000 lir.

Za cerkev v Radenci: Karlo in Milka Grilanc, Salež (4) 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Žagar za obletnico smrti brata Edija 100.000; Edi Košuta, Rim za 25-letnico Doma 50.000; Karmela Wallner 50.000; Marko in Marija Udovič 100.000 lir.

Za novo cerkev na Žalah v Ljubljani: Olga Caharija, Nabrežina 50.000 lir.

Za s. Terezijo Medvešček v Indiji: N. N. 30 dol.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 40.000; Justa Guštin 20.000 lir.

Širite „Katoliški glas“

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

9.7.1985

9.7.1986

dr. inž. Ivan Stanič

bivši ravnatelj Strokovne šole v Rojanu

Ob prvi obletnici smrti se ga spominjajo žena, svakinja in drugi sorodniki ter odborniki in člani Slovenske prosvetne matice.